

PUTNU SKAITEIŠONA

Ķaiz malnēs krauklis symtgadnīks,
Patš lelēs putnu gudrinīks,
Bej sadūmōjš tūs saskaitāt
Kai jyurys zviergzdus izlasāt.
Pīaicynoj jys sorkonū,
Ar skaļū reikli slovonū,
Sāv gaili paleigā.

Gailš lapni spōrnus sasyta,
Pi kōjom pīšus dalyka,
Tod golvā sāksti īspraudá,
Nu ástis spolvu izrōvā;
Bej gotovs bīdris statistiķš
Niu nasaskaiteits napaliķš
Tá putinenš nivīns!

Ar vysu kryuti dorbā kryta!
Jys izlūžņoj kur putni myta:
Viers zámis, iudinī voi gaisā
Tī sovus perekleišus taisa —
I saskaitej cik guļbu, strodu,
Cik cōleišu, cik poša rodu,
Cik kūpā vysu tūs.

Viņ seikūs skaitūt putneņus,
Bej pīrakstiejš jys ceiruļus
Pi nagantnīkim zvierbulim.
I ceiruleišim palākim
Pi poša krauklā žālōtūs

Īt vajaga, lai skaiteitūs
Pi dzīdētōjim tīm.
Kod krauklis vysu izklausāja
Jys padūmō i pasacāja:
„Par zvierbuli nav skaitāt grāks,
Jo ceirulš irā pušpalāks.
Viņ traucej mīru dzīsmá skalá!
Maņ lobōk pateik vaca galá...
— Kai beja, tai vyss palyka.

Tai moza tauta, slāgta važā,
Neikst daudz-naceju vaļstī dažā.

«Latgaļu melodijas» 1977

RAIBYS CYUKYS MONOLOGS

„Tī žēivoti gon smīkleigi,
Kas namōk dzeivōt cyuceigi!”
Tai raiba cyuka rukstāja
I sirdš jai lapni pukstāja.
„Voi sunš ar kači, pīmāram,
Ir dereigs taidam paraugam,
Kai ejams dzeivis ceļš?
Gon daži melš:
Dzie — kačēitš teireigs,
Dzie — suneitš gūdeigs ...
Tok dzeivis eistō gudreiba
Ir atrūnama cyuceibā!
Nu sprīdit poši, lobī ļaudš,

Kai taidu reiceibu lai sauc,
Ka sunš pa ceļu ryukojūt,
Par vysom paļtim pōrlācūt;
A kačš — jys apleik apejmūt,
Kod prīškā dubļus īraugūt...

Ak, boltkōjeiši, meikstčauleiši,
Voi taidim vaļdāt pasauli!
Ka gribi tikļ iz zalá zora,
To dori tai kai cyuka dora:
Ka radzu dubļus sovā prīškā,
As drūši brīnu tymūs īškā!
Sávkotrā paļtī vōļojūs,
Ar cyukom cytom brōļojūs..."

Šur tur vāļ šudiņ raiba cyuka volda
Na tikai aizgoldā, a paļ pi golda.

«Latgaļu melodijas» 1977

VIERSŠ STYPRINĪKS I KRAUKLIS

Pi rotim pīsīts celá molā
Viersš styprinīks ņaiz stōvāja.
Jys snausdams gauši gramōja,
Ar ásti myusys dzonōja.

A krauklis kūkā sādāja
I šaidus vōrdus sacāja:
„Taidis styprinīks,
a navaļnīks...

Rauņ dreizōk sovu saiti pušu!

Paņ maņ tū radzūt slykts ap dūšu.”
„Táv vīgli lidināt pa gaisu;
As celá dubļus kōjom maisu!”
Jys krauklám atbīldāja tai.
„Šū saiti nasieju sáv patš;
Kai raisāt nūstu dreikstu patš?”
 Tod krauklis nūzapyutá smogi:
 „Kū leidz táv, vierseiņ, styprī rogi...”

Kas navar patš sáv paleidzāt,
Tam dīvpaleiga narádzāt!

«Laiks i nalaiks» 1974

STORPPUTNYSKŌ DRAUDZEIBA

Pa mežu dzagūzá ŗaiz ryukōja
I seikim putinenim kiukōja:
„Jiuš jaunu prīcys mōceibu
Par storpputnyskū draudzeibu
Niu vysi pazaklausit!
Tū īgaumejit, studejit,
A cytys – atmetit...”
 I putineni klausāja,
 Kū syla zvons jīm zvanāja.
 Jī sovus perekleišus tagad vyna
 I naslāpá, lai dzagūzeitá zyna,
 Kur draugi ūlys dāš i perās cōļus. —
 Lai aizdūmys tá vaira našķir brōļus!

A dzagūzeitá tō viņ gaidāja:
Jei veikly sovys ūlys īdāja
Tod draugu perekleišūs syltūs,
Kur pāčōk dzagūzāni myltūs
Tai cytus putynānus mola,
Ka izgryudá tūs golu golā
Nu perekleišim ōrā. —

Kod dzagūzá par draudzeibu táv zvona,
Tod sorgīs, putineņ — jei tevi mōna.

«*Laiks i nalaiks*» 1974